

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CANCELARIA PREȘEDINTELUI

Présidence 2025-2028

Dosar nr.4433A/2025

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. *1443* / 04-03-2026

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ**

NR. **2996** / 04 MAR 2026

Domnului

Mircea ABRUDEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

Biroul permanent al Senatului

45, 5.03.2026

L45/2025

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.677 din data de 25 noiembrie 2025, prin care Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că dispozițiile art.I [cu referire la art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale] și ale art.II din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale (PL-x nr.4/2025) sunt neconstituționale.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE

Prof.univ.dr. Elena-Simona TANĂSESCU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.4433A/2025

DECIZIA nr.677
din 25 noiembrie 2025

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor
măsuri la nivelul administrației publice centrale

Elena-Simina Tănăsescu	- președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	- judecător
Mihai Busuioc	- judecător
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Benke Károly	- prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.12365 din 22 octombrie 2025 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.4433A/2025.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că, în data de 9 aprilie 2025, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea

promulgării, legea criticată, care, în forma sa inițială, a aprobat, fără modificări sau completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale având ca obiect de reglementare stabilirea unor măsuri de reorganizare a Guvernului. La data de 17 aprilie 2025, Președintele României a formulat o cerere de reexaminare, motivând că actul normativ instituie măsuri privind organizarea Guvernului, care, potrivit art.73 alin.(3) lit.e) din Constituție, fac parte din domeniul legilor organice. Dat fiind faptul că legea a fost adoptată tacit de prima Cameră sesizată, ca lege organică, respectiv a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră decizională, ca lege ordinară, Președintele României a solicitat reanalizarea caracterului legii și adoptarea sa în mod similar în ambele Camere.

4. În urma parcurgerii procedurii de reexaminare, legea a fost adoptată, ca lege organică, atât de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, cât și de Senat, în calitate de Cameră decizională, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituție. În cadrul procedurii de reexaminare, distinct de adoptarea legii ca lege organică, Senatul, la propunerea Comisiei pentru administrație publică, a introdus o serie de modificări, printre care: (i) modificarea art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 în sensul ca încadrarea/numirea personalului din cadrul ministerelor reorganizate să fie făcută cu stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivelul maxim aflat în plată la data reorganizării, pentru aceeași funcție, categorie, clasă, grad, treaptă și gradație de vechime, precum și cu respectarea sistemului ierarhizării funcțiilor publice, și (ii) modificarea anexei nr.VIII la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în sensul includerii Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului în lista instituțiilor care beneficiază de sporul de 15% pentru complexitatea muncii prestate.

5. La data de 15 octombrie 2025, Parlamentul, în urma reexaminării transmise Președintelui României, în vederea promulgării, actul normativ în forma modificată, potrivit amendamentelor propuse de Comisia pentru administrație publică și votate de Senat.

6. Având în vedere procedura de adoptare a legii criticate în etapa reexaminării, precum și conținutul său normativ, se apreciază că aceasta încalcă prevederile art.1 alin.(5), ale art.16 alin.(1) și (2), ale art.77 alin.(2), ale art.111 alin.(1), ale art.138 alin.(5) și ale art.147 alin.(4) din Constituție.

7. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în cazul unei legi adoptate în urma cererii de reexaminare, indiferent că o cerere de reexaminare a fost admisă/admisă în parte/respinsă, pot forma obiectul controlului *a priori* de constituționalitate numai dispozițiile legale supuse unor intervenții legislative în procedura de reexaminare, precum și procedura de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare, cu titlu exemplificativ, reținându-se cvorumul de ședință, majoritatea de vot sau ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului (Decizia nr.334 din 10 mai 2018, paragraful 32, sau Decizia nr.452 din 4 iulie 2018, paragraful 32). Printr-o bogată jurisprudență, Curtea Constituțională a statuat că reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României, iar în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României. Cererea de reexaminare nu poate afecta statutul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și are ca efect reluarea procesului legislativ, cadru în care Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge (Decizia nr.355 din 4 aprilie 2007 sau Decizia nr.991 din 1 octombrie 2008).

8. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut încălcarea limitelor reexaminării atât în situația în care Parlamentul a modificat prevederi fără legătură cu conținutul cererii de reexaminare, cât și în situația în care Parlamentul a modificat prevederi menționate în cererea de reexaminare, însă într-un alt sens decât cel solicitat de Președintele României. Astfel, prin Decizia nr.452 din 4 iulie 2018, paragrafele 33 și 34, Curtea Constituțională a reținut că modificarea unor norme menționate în cererea de reexaminare, dar într-un alt sens decât cel cerut de Președintele României, fără legătură cu argumentele cererii de reexaminare, reprezintă o depășire a limitelor cererii de reexaminare, cu încălcarea art.77 alin.(2) din Constituție. În același sens este indicată Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, paragraful 46.

9. Se mai arată că, la nivel infraconstituțional, procedura de soluționare a cererii de reexaminare formulate de Președintele României este reglementată de art.142 din Regulamentul Camerei Deputaților și de art.157 din Regulamentul Senatului. Astfel, jurisprudența Curții anterior menționată este reflectată și la nivel regulamentar, aceste prevederi ale regulamentelor celor două Camere având o relevanță constituțională, prin raportare la art.77 din Constituție.

10. În cauza de față, cererea de reexaminare a vizat strict procedura de adoptare a legii din perspectiva caracterului actului normativ de lege ordinară/organică. Or, Parlamentul nu s-a rezumat la aspectele menționate în cererea Președintelui României, respectiv caracterul legii, ci a intervenit nu numai prin modificarea art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024, fără legătură cu obiectul cererii de reexaminare, ci și cu o soluție legislativă nouă, prin modificarea unui alt act normativ, respectiv Legea-cadru nr.153/2017. Cererea de reexaminare formulată de Președintele României a condus la redeschiderea procedurii legislative, strict din perspectiva necesității respectării procedurii de adoptare a actului normativ ca lege organică, iar

Parlamentul, în dezacord cu motivele și rațiunile acestei cereri, a modificat actul normativ, cu depășirea limitelor cererii de reexaminare, contrar prevederilor art.77 alin.(2) și ale art.147 alin.(4) din Constituție.

11. Exercitarea atribuției constituționale a Președintelui României de a solicita reexaminarea unei legi, o singură dată, potrivit art.77 din Constituție, declanșează un raport constituțional cu autoritatea legiuitoare, în care competența Parlamentului este limitată de cererea de reexaminare formulată de Președintele României. Aceste limite presupun reluarea procesului legislativ în coordonatele stabilite de Președintele României și, totodată, garanția că Parlamentul nu realizează intervenții legislative fără legătură cu cererea de reexaminare. O soluție contrară ar conduce la situația în care în urma reexaminării, legea transmisă la promulgare ar conține dispoziții noi, introduse pentru prima dată sau modificate în procedura de reexaminare, fără nicio legătură cu motivele invocate în cererea de reexaminare, cu privire la care Președintele nu ar putea să mai exercite dreptul de a solicita reexaminarea lor.

12. În cazul legii criticate, prin procedura de reexaminare, Parlamentul a adoptat o lege cu un conținut diferit față de forma inițială și, în consecință, o nouă soluție legislativă care nu a fost avută în vedere de cererea de reexaminare, depășind limitele reexaminării și acționând ca într-o procedură obișnuită. Într-o astfel de situație, având în vedere imposibilitatea de a cere reexaminarea unei asemenea dispoziții, introdusă pentru prima dată într-o procedură de reexaminare derulată în temeiul art.77 alin.(2) din Constituție, legiuitorul a nesocotit obligația de loialitate constituțională, iar legea criticată a fost adoptată cu încălcarea art.77 alin.(2) din Constituție.

13. Față de cele de mai sus, în raport și cu bogata jurisprudență a Curții Constituționale în materia limitelor sesizării Parlamentului pentru reexaminarea

legii prin cererea de reexaminare formulată de Președintele României, se susține că legea criticată a fost adoptată și cu încălcarea art.147 alin.(4) din Constituție.

14. Cu privire la încălcarea art.1 alin.(5) prin raportare la art.111 alin.(1) și art.138 alin.(5) din Constituție, se consideră că intervențiile legislative ale Parlamentului în procedura reexaminării au un impact direct asupra bugetului de stat, suplimentar și distinct de impactul inițial, ceea ce conduce la incidența art.111 alin.(1) și art.138 alin.(5) din Constituție.

15. În jurisprudența Curții Constituționale, s-a statuat în repetate rânduri cu privire la efectele pe care le produce lipsa fișei financiare, respectiv că în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament, nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală (Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, paragraful 59, Decizia nr.593 din 14 septembrie 2016, paragraful 30). Fișa financiară prevăzută de art.15 alin.(2) din Legea privind finanțele publice nr.500/2002 nu trebuie confundată cu punctul de vedere emis de Guvern. Astfel, având în vedere modificările aduse legii în urma parcurgerii procedurii de reexaminare, se apreciază că Parlamentul și-a încălcat obligațiile constituționale, respectiv cea privind solicitarea fișei financiare care trebuia să însoțească propunerea legislativă [art.138 alin.(5) din Constituție] sau cea privind solicitarea informării din partea Guvernului [art.111 alin.(1) din Constituție]. În ceea ce privește incidența dispozițiilor care impun solicitarea fișei financiare, Curtea Constituțională a statuat că, atâta vreme cât dispozițiile legale generează impact financiar asupra bugetului de stat, obligația solicitării fișei financiare incumbă tuturor inițiatorilor, iar dacă acestea sunt rezultatul unor amendamente admise în cadrul procedurii legislative, prima Cameră sesizată sau Camera decizională, după

caz, are obligația de a solicita fișa financiară (Decizia nr.646 din 24 septembrie 2020, paragraful 63).

16. Obligațiile constituționale prevăzute de art.111 alin.(1), respectiv de art.138 alin.(5) din Constituție incumbă Parlamentului indiferent de momentul la care intervin respectivele amendamente cu impact bugetar sau de ciclul legislativ parcurs, în procedura adoptării inițiale sau în procedura de reexaminare la cererea Președintelui României. Din analiza fișei parcursului legislativ al legii criticate nu rezultă că autoritatea legiuitoare s-a conformat acestor obligații constituționale, așa cum au fost acestea dezvoltate în jurisprudența instanței constituționale, nesolicitând o fișă financiară actualizată, potrivit art.138 alin.(5) din Constituție, și nici o nouă informare din partea Guvernului, potrivit art.111 alin.(1) teza finală din Legea fundamentală.

17. Cu privire la încălcarea art.16 alin.(1) și (2) din Constituție, se apreciază că modificarea art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 creează un tratament diferențiat între personalul încadrat/numit în urma reorganizării ministerelor, ca urmare a investirii unui nou Guvern în luna decembrie 2024, și chiar anterior acestor reorganizări, pe de o parte, și personalul încadrat/numit în viitor, ulterior intrării în vigoare a acestei legi, creându-se un privilegiu pentru cea din urmă categorie. Astfel, scopul pe care l-a avut în vedere legiuitorul, de a evita unele litigii de muncă justificate de salarizarea neunitară a personalului angajat pe aceleași funcții în cadrul acestor ministere reorganizate, nu va putea fi atins.

18. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

20. La termenul de judecată fixat pentru data de 12 noiembrie 2025, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor asupra cauzei pentru data de 25 noiembrie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

21. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, care are următorul cuprins:

„Art.I. - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153 din 23 decembrie 2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1319 din 24 decembrie 2024, cu următoarea modificare:

- La articolul 10, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

«(3) Încadrarea/numirea personalului din cadrul ministerelor reorganizate se face cu stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivelul maxim aflat în plat la data reorganizării, pentru aceeași funcție, categorie, clasă, grad, treaptă și gradație de vechime, precum și cu respectarea sistemului ierarhizării funcțiilor publice.»

- Art.II. – Anexa nr.VIII din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr.492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La Capitolul I, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă va avea următorul cuprins:

«3. Funcționarii publici din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Justiției, precum și funcționarii publici parlamentari din serviciile Parlamentului, cu excepția celor prevăzuți la pct. 1 și 2, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.»

2. La Capitolul II, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă va avea următorul cuprins:

«3. Personalul contractual din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Justiției, precum și din

serviciile Parlamentului, cu excepția celui prevăzut la pct. 1 și 2, precum și excepția personalului prevăzut la cap. II lit.A pct. I subpct. 2.4 din prezenta anexă, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.»”

22. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art.1 alin.(5) privind principiul supremației Constituției, ale art.16 alin.(1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art.77 alin.(2) privind limitele reexaminării legii, ale art.111 alin.(1) privind informarea Guvernului, ale art.138 alin.(5) privind stabilirea sursei de finanțare a cheltuielilor bugetare și ale art.147 alin.(4) privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

23. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și de art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în ordine, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.213 din 9 martie 2018, paragraful 38, și Decizia nr.334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.455 din 31 mai 2018, paragraful 27).

24. Curtea urmează să constate că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condiția de admisibilitate prevăzută de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de Președintele României.

25. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, potrivit art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art.77 alin.(1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art.77 alin.(3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

26. Din coroborarea informațiilor cuprinse în fișele legislative publicate pe paginile celor două Camere ale Parlamentului, rezultă că legea criticată a fost *adoptată tacit* de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, în procedură de urgență, în data de 3 martie 2025, după care a fost trimisă Senatului, care a adoptat-o, în calitate de Cameră decizională, în procedură de urgență, la data de 31 martie 2025. La data de 16 aprilie 2025, Președintele României a formulat o cerere de reexaminare a legii, iar Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, a adoptat legea în procedură de urgență, în data de 18 iunie 2025, după care a fost trimisă Senatului, care a adoptat-o, în calitate de Cameră decizională, în procedură de urgență, la data de 6 octombrie 2025. La 13 octombrie 2025, legea a fost depusă la secretarul general al Senatului și, respectiv, la cel al Camerei Deputaților, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, iar la 15 octombrie 2025 legea a fost trimisă Președintelui

României în vederea promulgării. Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 22 octombrie 2025, așa încât obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în interiorul termenului de 10 zile prevăzut de art.77 alin.(3) din Constituție, astfel că aceasta este admisibilă.

27. Sub aspectul obiectului sesizării, Curtea urmează să constate că aceasta vizează o lege care nu a fost încă promulgată, astfel că poate forma obiectul controlului de constituționalitate prevăzut de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție.

28. În consecință, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, 10, 15 și 18 din Legea nr.47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

29. În raport cu critica de neconstituționalitate referitoare la depășirea limitelor cererii de reexaminare formulate de Președintele României, Curtea reține că, potrivit art.77 alin.(2) din Constituție, înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii. Curtea a constatat că art.77 alin.(2) din Constituție nu dispune cu privire la prevederile ce trebuie să fie reexamineate, ca urmare a cererii formulate de Președintele României. Însă, din analiza textului, rezultă că trebuie reexamineate textele cuprinse în cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, fiind necesară corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor din lege. În acest context, pot fi modificate chiar și unele dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare. Parlamentul deliberază numai în limitele cererii de reexaminare, dar are obligația să se exprime cu privire la toate textele din lege care se referă la o problemă ridicată de Președintele României, chiar în absența unei mențiuni exprese în solicitarea acestuia. Parlamentul, fiind unica

autoritate legiuitoare a țării, conform prevederilor art.61 alin.(1) din Constituție în raport cu solicitările cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României, poate adopta orice fel de soluție pe care o va considera necesară. Astfel, poate admite în întregime sau parțial solicitarea, poate să o respingă ori poate să modifice în totalitate sau parțial anumite texte care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii [Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.201 din 6 martie 2018, paragraful 44].

30. În cadrul acestei proceduri, reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se limiteze la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României, iar în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României [Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, precitată, paragraful 45].

31. Limitele sesizării Parlamentului pentru reexaminarea legii sunt definite de cererea de reexaminare. Având în vedere scopul cererii de reexaminare, respectiv îmbunătățirea actului normativ, nu se poate admite ca reexaminarea să aibă drept consecință adoptarea unei legi cu contradicții sau necorelări între texte, astfel că, în virtutea regulilor de tehnică legislativă, necesitatea coerenței reglementării impune completarea unor texte din lege care nu au făcut în mod expres obiectul cererii de reexaminare. Această practică este în beneficiul reglementării și nu afectează limitele reexaminării, admiterea unor obiecții din cererea de reexaminare putând antrena modificări cu privire la toate sau doar la unele dintre dispozițiile legii în cauză, ceea ce impune corelarea tuturor prevederilor acesteia, chiar prin eliminarea sau abrogarea unor texte. Astfel, Curtea a constatat că, în aplicarea normei constituționale cuprinse la art.77, Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire

cererea Președintelui României, precum și pe cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării. În acest context se impune modificarea chiar și a unor dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare, dar care sunt în mod indisolubil legate de acestea. În cadrul acestei proceduri, în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare dintre textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României și celelalte dispoziții ale legii [Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, paragraful 46].

32. Curtea a reținut că relația dintre Președintele României și Parlament este caracterizată printr-un dialog constituțional permanent, iar în cadrul acestuia fiecare dintre cele două autorități trebuie să colaboreze în mod loial, cu respectarea rolului lor constituțional. Astfel, constituentul i-a acordat Președintelui dreptul de a cere reexaminarea legii pentru a se putea corecta erorile materiale comise în actul de legiferare sau pentru a se regândi o anumită soluție legislativă atât pentru motive de constituționalitate, cât și de oportunitate. Prin intermediul acestui mecanism constituțional se deschide un dialog interinstituțional ce trebuie să fie guvernat de normele constituționale referitoare la colaborarea loială dintre instituții. În acest caz, Parlamentului îi revine rolul fie de a-și însuși observațiile, fie de a le repudia, fie de a respinge la vot propunerea/proiectul de lege, atunci când consideră că motivele invocate sunt întemeiate, iar anvergura acestora determină caracterul inacceptabil al legii. Prin urmare, dialogul constituțional are drept efect redeschiderea procedurii legislative între aceste instituții, însă numai în limitele cererii de reexaminare. Depășirea acestor limite ar acorda, în cadrul acestei relații, un rol preeminent fie Parlamentului, fie Președintelui României, după caz, întrucât, dacă s-ar redeschide procedura legislativă indiferent de limitele cererii de reexaminare, Parlamentul ar

putea adopta o lege cu un conținut total diferit față de conținutul legii inițiale, Președintele României nu va mai putea cere reexaminarea acesteia, fiind vorba, în sens strict formal, despre aceeași lege, ceea ce impune promulgarea acesteia în termen de 10 zile de la comunicarea sa. În același sens, Curtea reține că, din contră, dacă s-ar aprecia că în ipoteza anterioară Parlamentul a adoptat o nouă lege, Președintele României ar dispune de dreptul de a formula o nouă cerere de reexaminare; or, această apreciere ar aparține Președintelui României, care ar putea bloca procesul legislativ, transformând dreptul de veto suspensiv de care beneficiază într-unul decizional [Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, paragraful 47].

33. Soluția corectă care conciliază rolul preeminent al Parlamentului în procesul de legiferare și rolul Președintelui României de a sancționa punerea în executare a legii este aceea ca dezbateră parlamentară să fie reluată în limitele cererii de reexaminare. Această soluție se sprijină pe dialogul constituțional dintre cele două autorități publice, ce implică separarea și echilibrul dintre funcțiile statului pe care acestea le exercită, pe necesitatea respectării rolului lor constituțional și pe colaborarea constituțională loială dintre acestea. Ignorarea acestor principii duce la adoptarea unei legi față de care Președintele nu își poate exercita dreptul de veto suspensiv sau, din contră, va putea uza de mai multe ori de acest drept cu privire la una și aceeași lege, dar cu conținut normativ diferit, după propria sa apreciere, ajungându-se la nesocotirea textului constituțional. Așadar, pronunțarea Parlamentului asupra legii, în limitele cererii de reexaminare, decurge din art.1 alin.(4) și (5), art.61 alin.(1) și art.80 alin.(2) din Constituție, ceea ce înseamnă că art.77 alin.(2) și (3) din Constituție trebuie coroborat cu textele constituționale anterior referite [Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, paragraful 48].

34. Raportat la cauza de față, se constată că legea supusă controlului de constituționalitate a fost inițial adoptată tacit de Camera Deputaților, în calitate de Cameră de reflecție, ca urmare a depășirii termenului de 30 de zile, potrivit art.115 alin.(5) din Constituție. Ulterior, Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat legea ca lege ordinară, conform art.76 alin.(2) din Constituție.

35. Legea criticată aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024, care vizează aspecte ce țin de organizarea Guvernului după adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.33/2024 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1312 din 23 decembrie 2024. Având în vedere art.73 alin.(3) lit.e) din Constituție, potrivit căruia organizarea Guvernului se realizează prin lege organică, legea de aprobare a respectivei ordonanțe de urgență este lege organică, urmând să fie adoptată conform art.76 alin.(1) din Constituție. Totodată, având în vedere art.75 alin.(1) teza întâi din Constituție, în acest caz, Camera de reflecție este Camera Deputaților, iar Cameră decizională este Senatul.

36. Curtea observă că, în privința legii criticate, deși s-a respectat ordinea de sesizare a Camerelor prevăzută de art.75 alin.(1) teza întâi din Constituție, la nivelul Camerei decizionale legea a fost adoptată ca lege ordinară, și nu ca lege organică.

37. Cu privire la procedura de adoptare a legii criticate (care cuprindea un articol unic, prin care era aprobată ordonanța de urgență), se constată că la prima Cameră sesizată (Camera Deputaților) nu a avut loc un vot propriu-zis; această situație s-a datorat depășirii termenului în care prima Cameră trebuia să se pronunțe asupra legii, caz în care s-a considerat, conform art.75 alin.(2) teza a doua din Constituție, că proiectul de lege a fost adoptat. Adoptarea tacită a vizat o lege organică din moment ce în procedura de adoptare s-a făcut aplicarea art.75 alin.(1) teza întâi din Constituție. Ca atare, Camera decizională trebuia să adopte

legea în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) teza întâi și ale art.76 alin.(1) din Constituție. Or, aceasta a adoptat-o conform art.76 alin.(2) din Constituție, astfel încât Președintele României a formulat o cerere de reexaminare a legii pentru ca procedura de adoptare a acesteia să fie realizată în conformitate cu art.73 alin.(3) lit.e), art.75 alin.(1) teza întâi și art.76 alin.(1) din Constituție.

38. Așadar, cererea de reexaminare a privit strict un aspect procedural, de adoptare a legii. Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, a adoptat legea cu respectarea art.73 alin.(3) lit.e), art.75 alin.(1) și art.76 alin.(1) teza întâi din Constituție. Senatul, în calitate de Cameră decizională, a procedat în același mod, însă, față de redactarea legii adoptate anterior formulării cererii de reexaminare, a adăugat la soluția normativă a aprobării ordonanței de urgență 2 noi dispoziții, și anume modificarea art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 și un nou art.II.

39. Astfel cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale prezentată mai sus, redeschiderea procedurii legislative se realizează numai cu privire la aspectele antamate în cererea de reexaminare a legii. Or, în cazul de față, Camera decizională, Senatul, a depășit limitele reexaminării și a adoptat două noi texte care nu au format obiectul cererii Președintelui României și nici nu erau în legătura cu acesta. Prin urmare, Curtea constată că legea criticată a fost adoptată cu depășirea limitelor cererii de reexaminare, art.I [cu referire la art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024] și art.II din lege fiind contrare art.77 alin.(2) din Constituție.

40. Totodată, ținând seama de jurisprudența constantă și consolidată a Curții Constituționale în privința redeschiderii procedurii de legiferare ca urmare a formulării unei cereri de reexaminare [cu titlu exemplificativ reținându-se Decizia nr.63 din 13 februarie 2018, Decizia nr.150 din 20 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.381 din 24 aprilie 2024, sau Decizia

nr.335 din 9 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.674 din 12 iulie 2024], Curtea reține și încălcarea art.147 alin.(4) din Constituție.

41. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind depășirea limitelor reexaminării, Curtea constată că, în ipoteza constatării neconstituționalității dispozițiilor antereferite, reexaminarea reglementată de art.147 alin.(2) din Constituție presupune reluarea procesului legislativ de la etapa subsecventă înregistrării proiectului de lege de aprobare a ordonanței de urgență (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr.412 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.570 din 11 iulie 2019, paragraful 54), în limitele cererii de reexaminare formulate.

42. Totodată, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, nu mai este necesară examinarea criticilor de neconstituționalitate intrinsecă formulate de autorul obiecției de neconstituționalitate (a se vedea, în același sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr.7 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.326 din 19 aprilie 2023, paragraful 32, Decizia nr.747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.922 din 11 decembrie 2015, paragraful 35, Decizia nr.442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.526 din 15 iulie 2015, paragraful 33, Decizia nr.545 din 5 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.638 din 25 iulie 2006, sau, *mutatis mutandis*, Decizia nr.82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.33 din 16 ianuarie 2009, sau Decizia nr.531 din 18 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.674 din 2 august 2018, paragraful 41).

43. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art.I [cu referire la art.10 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale] și ale art.II din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. Elena-Simina TĂNĂSESCU

Digitally signed
by Tanasescu
Elena-Simina
Date: 2026.03.04
12:21:09 +02'00'

PRIM-MAGISTRAT-ASISTENT,

Benke Károly

**Karoly
Benke**

Semnat digital de
Karoly Benke
Data: 2026.03.02
10:06:54 +02'00'